

**R. Naglik, T. Wichman, M. Nowak, M.
Zajac**

Kraków - Opatkowice, st. 5 i 6

Informator Archeologiczny : badania 22, 77

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Kraków-Opatkowiec,
st. 5 i 6**

**Muzeum Archeologiczne w Krakowie
- Konserwator Zabytków Archeologicznych**

Badania prowadzili mgr mgr R. Naglik i T. Wichman z Muzeum Archeologicznego w Krakowie przy współpracy mgr mgr M. Nowaka i M. Zająca. Finansowała Dyrekcja Okręgowa Dróg Publicznych w Krakowie. Osada (?) z okresu wpływów rzymskich oraz ślady osadnictwa z epoki neolitu lub wczesnej epoki brązu, a także wczesnego i późnego średniowiecza.

Prace wykopaliskowe przeprowadzono w związku z planowaną budową autostrady w Krakowie-Podgórzu (zob. Kraków-Kurdwanów - st. 8 i 12).

Stanowisko 5 położone jest na krawędzi doliny rzeki Wilgi, na terenie lekko sfaldowanym, nachylnym w kierunku wschodnim i północno-wschodnim. W trakcie badań powierzchniowych ustalono, iż zajmuje ono obszar o powierzchni ok. 2,5 ha. W br. wykonano 14 wykopów sondażowych o łącznej powierzchni 187,5 m² odkrywając 10 obiektów archeologicznych. Większość z nich stanowiły koliste w rzucie jamy, o średnicy wahającej się w granicach 50-80 cm. Słęgały one do głębokości 80-110 cm poniżej współczesnego poziomu gruntu. Bezpośrednio nad wypełniskiem jamy nr 1, na głębokości 50 cm, znaleziono żużel żelazny o miseczkowatym kształcie oraz fragmenty dużego naczynia zasobowego z wczesnego okresu wpływów rzymskich, zdobionego karbowaną listwą plastyczną. Oprócz jam odkryto także 2 obiekty w kształcie rowów o szerokości ok. 90 cm, długości przekraczającej 500 cm i głębokości wahającej się w granicach od 85 do 130 cm. Wszystkie wymienione wyżej obiekty zawierały nieliczny materiał zabytkowy w postaci drobnych kawałków żużla żelaznego, grudek polepy i ułamków naczyń glinianych z okresu wpływów rzymskich oraz wczesnego i późnego średniowiecza. Nieco więcej zabytków (głównie fragmentów naczyń glinianych) znaleziono w warstwie ornej i partii stropowej poziomu wymywania gleby.

Stanowisko 6 położone jest ok. 100 m na północ od stanowiska 5. Zlokalizowane jest ono także na krawędzi doliny rzeki Wilgi, na terenie lekko nachylnym w kierunku północno-wschodnim. Wykonano tu 4 wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 50 m² odkrywając jedynie nieliczne fragmenty naczyń glinianych z okresu wpływów rzymskich, późnego średniowiecza i czasów nowożytnych oraz 2 odłupki krzemienne.

Materiał zabytkowy przechowywany jest w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Przewiduje się kontynuowanie badań w formie nadzoru konserwatorskiego.

||| Kruszczo, gm. Sława Biała, woj. plockie, st. 1 - patrz wczesne średniowiecze.

**Kucoby, gm. Olesno,
woj. częstochowski,
st. 1**

Muzeum w Oleśnie

Badania prowadził mgr Wojciech A. Łonak. Finansował WKZ w Częstochowie. Czwarty sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na płaszczystej wydmie oblanej przez Liswartę i wpadający do niej od zachodu Prąd. Teren Ośrodka Sportu i Rekreacji w Oleśnie, pole namiotowe.

Przebadano łącznie 5,5 ara, odkryto 47 obiektów (nr 111-157). Większość z nich stanowiły jamy posłupowe o średnicy 0,16 - 0,48 m i maksymalnej głębokości 0,8 m. Część obiektów w rzucie poziomym nieregularnym, zagłębiona była do głębokości 1 m. Wypełnisko zawierało zazwyczaj nieliczny materiał ceramiczny, węgiel drzewny, rzadziej polepę. W jednym wypadku odkryto żużel żelazny.

Do najciekawszych obiektów należy ziemianka. Jej eksploracji nie ukończono, obecne wymiary w obrębie wykopu wynoszą 3,7 x 5,1 m. Głębokość obiektu 1,34 m od powierzchni współczesnej. Oba profile nieckowate, wypełnisko stanowi próchnica barwy brunatnej. W wypełnisku obiektu nieliczny materiał ceramiczny. Wzdłuż jednej ze ścian (N-S) dwie jamy posłupowe stanowiące fragment konstrukcji, na której wspierał się dach ziemianki.

Ogólnie materiał ceramiczny nieliczny, zarówno w obiektach jak i w warstwie humusu. Wyniki badań podtrzymują pierwotnie ustaloną chronologię osady na I połowę II w. n. e.

Materiał i dokumentację złożono w Muzeum Oleskim.

Badania będą kontynuowane.

**Leśno, gm. Brusy,
woj. bydgoskie,
st. 2**

**Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii.**

Badania prowadził dr Krzysztof Walenta. Finansował Uniwersytet Łódzki.